

KJAK

Ólavsøkan er føroyska vørumerkið

**JÓGVÁN ARGE,
BÝRÁÐSLIMUR
Í HAVN**

runin til føroysku tjóðarhá-tíðina er fall Ólavs kongs á Stiklastøðum.

Men nógv fleiri áttu at hoyrt um ólavsøkuna. Føroyingar eiga miðvíst at fara undir at marknaðarføra sína tjóðarhátið í øllum Norður-evropa sum mest serstøku árligu hending í Norðurlantshavi. Hetta hevði ment vitanina um Føroyar og fingið fleiri ferðafólk higar.

Føroyar mugu brandast, hoyra vit so mangan sagt á nýmótans máli. Rætt er tað, og brandið hava vit altíð havt – tað er ólavsøkan. Í nýggjari tíð hava vit so fingið upp aftur fleiri góð føroysk vørumerki, eitt nú G! Festivalin og Summarfestivalin.

Ímynda vit okkum, at vit fara at marknaðarføra ólavsøkuna væl, kundi ólavsøkan verið ment soleiðis, at hon aftrat ólavsøkuaftan og ólavsøkudegi gjørdist ein mentanar- og listahátið, ið byrjaði 25. juli og endaði 1. august.

Við fleiri mentanar- og listadøgum kring ólavsøkuna hevði verið lættari hjá øllum at vitjað mongu tiltøkini, ið altíð eru á skrá, og sum

kundu komið aftrat. Vit høvdu kunnað víst tað besta fram av føroyskum skapan-arhugi í eina heila viku.

Og gjørdu vit hetta, hevði verið so skjótt, at ólavsøkan vaks nærum saman við G! Festivalinum og Summarfestivalinum. Hetta hevði verið ein vinningur fyri alt landið. Føroyar høvdu komið á breddan víða hvar, og ferðavinnan hevði tikið seg skjótt fram.

Ferðaráð Føroya, Tórs-havnar Kommuna og onnur áhugað eiga beinanvegin at gera eina ætlan fyri, hvussu ólavsøkan og føroyska summarið skulu marknað-arførast. Átakið fer heilt víst at verða bæði høvuðsstaðnum og øllum landinum at frama.

Hjúnarlagið - hví politiskt?

**JENS KARTIN
RASMUSSEN**

Hjúnarlagið. Hví er tað politiskt? Kunnu fólk ikki bara velja maka sum teimum lystir uttan at alt skal definierast í lógina og vera statstengt?

Sjálvur vildi eg hildi, at man skal heldur avtaka hjúnarlógina og bara hava persónlig rættindir. Hjúnarlógin skapir ofta split og gnidningar millum fólk, heldur enn at sameina fólk.

Um ein kirkja ella samkoma vil ella ikki vil gifta onkran, so mugu tær kirkjur/samkomur hava tað frælsi til at velja, hvat tey halda og ynskja - trúðar-frælsi.

Sjálvur haldi eg, at hjúnarbandið er millum mann og kvinnu; men um onkur so vildi havt ein form fyri vígslum, sum er nakað annað enn tað traditionella millum mann og kvinnu, so kundu tey jú stovna sína egnu meinigheit, samkomu, áhugafelag ella líknandi til sermoniina - uttan at vera politiskt.

Tað kunnu tey sum so eisini í dag, bara ikki definera í lógini. Men hví endiliga undir lógina?

Tað er eitt størri frælsi at hava frælsi at gera tað man hevur hug til í hesum føri, heldur enn at alt verður skipað undir lóg.

Lógir skuldu bara verið yvirskipaðar og til at tryggja sínar medborgarar, so at ongin ger seg inn á hvønn annan.

Politikkarar skuldu tískil hugsa um viskileðrið heldur enn blýantin í hesum føri.

Við frælsiskvøðu

Ísland hevur Bláa Lónið. Danmark hevur Lítlu Havfrúnna. Og Føroyar hava ólavsøkuna. Tjóðarhátið føroyinga eigur at verða marknaðarførd kring Norðurevropa sum mest serstaka árliga hending í Norðurløvum, ið ferðafólk bara mugu uppliva

Nýggi stjórin á Ferðaráði Føroya hevur eina visjón um, at størri dentur skal leggjast á at marknaðarføra Føroyar. Hon hevur eisini nevnt, at neyðugt er at fáa greitt fram í marknaðarføringini uttanlands, hvat vørumerkið hjá Føroyum er.

Lítið er at ivast í, at føroyska landslagið er hugtakandi hjá útlenskum ferðafólkum at uppliva. Eisini

man veðrið vera ein serlig uppliving, tí tað er so umleypandi. Simon Anholt nevndi, at vert er at gera vart við, at vit í Føroyum hava nógv veður.

Men tann størsta og mest sermerkta hendingin av øllum í Føroyum, sum vit ongantið hava marknaðarført serliga væl, er ólavsøkan. Hvørt ár síðst í juli vísa vit fram tað besta av politikki, mentan, átrúnaði, ítrótti, undirhaldi, tónleiki og list, men vit boða ikki væl frá tí.

Spýrt tú íslendingar, hvat teir vita um Føroyar, svara teir flestu, at teir hava hoyrt um ólavsøkuna. Nógvir danskarar hava eisini hoyrt um føroysku tjóðarhátiðina, og norðmenn vita, at upp-

Klaksvík -ein vinnarakommuna

**ÓLUVA
KLETTSKARÐ,
BÝRÁÐSLIMUR
FYRI TJÓÐVELDI**

í húsinum, hvussu ber til at umskipa og fáa størri gagn av tilfeingi, og hvussu vilja vit hava umsiting og politiska arbeiði at virka betur. Og at enda skipaði býráðið fyri einari stórari arkitektakapping at skipa miðbýin betri og hugnaligari, so trivnaður og virksema koma í hásæti.

Hetta eru arbeiði, samt býráð hevur staðið saman um –hesi eru vital økið, ið eru alneyðug, skal Klaksvíkin og kommuna vera við í hørðu kappingini um tilfeingi og fólkavøkstur.

Fólk trívast –men ikki nógv væl

Sum er, so vísa tøluni ikki, at vit hava afturgongd í fólkatalinum í mun til aðrar partar av landinum. Ein orsök er helst, at ungfolk stóðast í størri mun, nú koyrandi er til Havnar dagliga. Tað ber til at lesa á Fróðskaparsetrinum og

øðrum lærustovnum og koma aftur og fram dagliga uttan alt ov nógv hóvasták. Og tað ber til at hava eitt arbeiðið uttan fyri kommununa og koma til hús hvørt kvöld. Men hesi fólk leggja nógv fyri at vera verandi í kommununi. Tí eigur kommunan at taka sær væl og virðiliga av sínum borgarum og skapa trivnað, so hesin bólkur framhaldandi fer at trívast í býnum, eins og aðrir bólkur fara at stóðast betur.

Framhaldandi arbeiði

Úrslitini av trivnaðararbeiðinum í hesi býráðssetu eru nú øll tøk. Nú vita vit hampiliga væl, hvussu stóðan er. Og eftir er so at taka tey tøk, ið eru neyðug til tess at fáa nakað burtur úr hesum forarbeiðinum, sum nú er gjørt. Eru vit ikki sinnað at nýskipa, so er arbeiðið farið fyri

skeyti, og fitt av peningi burturspiltur. Hinvegin, vilja vit og tora vit at ganga plankan út, so kunnu vit fáa ein bý og eitt umhvørvi, sum borgarin kann vera nøgdur við. Í míni verð er ongin ivi um, at Klaksvíkar kommuna eigur at satsa upp á fasilitetirnar, ið skapa trivnað og í størri mun hugsa um, hvussu tilboðini til borgaran geva bes-tu meaning.

Samstarv og felagsskapur

Men avgerandi neyðugt fyri Klaksvíkina er samstarv. Til tess at náa úrslitum og røkka settum ætlanum, so má øll nýhugsan eiga rúmd í politiska arbeiðinum. Tað er uppgávan hjá einum borgarstjóra at hava format til at

skapa eitt rúmligt samfelag, eitt virðiligt samstarv innanhýsis og at syrgja fyri at býráðslimir og umsiting samstarva og trívast, og trivnaðurin í býnum økist. Tí tað eru ikki hissini tøk, ið eru neyðug, skal stóra miðbýarætlanin rigga. Og skulu vit orka, so er neyðugt at allir partar í kommununi spæla við.

Arbeiðið at gerast ein vinnarakommuna liggur í býráðshúsinum. Tað er býráðshúsið –umsiting og borgarstjóri, sum hava ábyrgd av, at tænanast til borgaran er á hædd við tað, borgarin og kommuna ynskja og at samskipa tað arbeiðið, ið skal gerast.

Størsta og fremsta virki framvir verður at sameina fólk og bý til at náa settu málunum!

Vita heldur enn gita

Fyri at vita heldur enn gita varð farið til verka. Fyrst